

BEHIJA ZLATAR

O MALKOČIMA

*(Prilog pitanju muslimanskih begovskih porodica
u Bosni i Hercegovini u XVI stoljeću)*

Tokom cijele osmanske vladavine u Bosni i Hercegovini, muslimanske begovske porodice igrale su veoma značajnu ulogu. O njihovom porijeklu može se reći da su u prvom redu bili potomci srednjovjekovnog bosanskog plemstva koje je rano primilo islam, ili su potomci ljudi domaćeg srednjeg staleža, koji su svrstavši se u osmanske vojne redove svojim zaslugama dostigli visoke položaje u Osmanskom carstvu, ili su jednim dijelom potjecali i od osmanskih činovnika koji su došli sa vojskom u Bosnu i tu ostali.¹

U XV stoljeću, spahijske u Bosni ne razlikuju se mnogo od spahija u drugim našim pokrajinama pod turskom vlašću. Ali u XVI stoljeću, kada Turska poduzima velika osvajanja prema zapadu, Bosna postaje krajina (serhat) prema Austriji i Mletačkoj republici i dobiva specifičan položaj u okviru Osmanskog carstva. U tim osvajanjima veliku ulogu odigrali su ljudi našeg porijekla. Za svoje zasluge dobivali su velike posjede, zijamete i timare. Oni koji su rano prihvatili islam dolazili su na visoke položaje. U XVI stoljeću naročito, veliki broj funkcionera bio je južnoslovenskog porijekla. Njihovi potomci i rođaci koji su ostajali u rodnom kraju nastojali su da očuvaju imanja koja su dobili i da ta imanja ostanu u porodici. Tako se Bosna već od početka XVI stoljeća razlikuje od drugih naših pokrajina pod turskom vlašću. Feudalni domeni se dodjeljuju uglavnom ljudima iz Bosne. U kanun-nami bosanskog vilajeta za 1516. godinu stoji: *Neka se tezkireli timari ne kvare i ne pretvaraju u tezkiresiz timare. (Isto tako) neka se tezkiresiz timari ne pretva-*

¹ V. Čubrilović, *Poreklo muslimanskog plemstva u Bosni i Hercegovini*, JIČ/1935, sv. 3—4, str. 388.

raju u tezkireli timare (nego) neka stoje onakvi kakvi su. A kada ostanu upražnjeni (mahlul) neka se opet daju ljudima toga vilajeta koji su lišeni posjeda (mazul) jednakih tim zeametima odnosno timarima, a neka se ne daju ljudima lišenim posjeda iz drugih sandžaka.²

Kako je Bosna bila krajište prema Austriji, Mletačkoj republici i Ugarskoj, većina pohoda poduzimana je sa njene teritorije. Zaslužni ljudi u ovim pohodima nagrađivani su dodjelom posjeda. Tako su u Bosni rano bili uspostavljeni odžakluk-timari, to jeste posjedi s pravom nasljeđivanja u jednoj porodici. Ta činjenica mnogo je uticala na učvršćivanje i jačanje bosanskog plemstva. U nekim turskim dokumentima nalazimo konstatacije da neki uživaoci timara drže svoje posjede još od osvojenja Bosne.³

Među porodicama u Bosni koje su se istakle tokom XVI stoljeća i čiji su članovi dosta doprinijeli osvajanjima Turske prema zapadu, ubraja se i poznata porodica Malkoća (Malkočevića) iz bosanskog Skoplja.

Općenito se uzima da je najstariji predak ovog roda Kara Osman koji se istakao u borbama protiv Mlečana i Mađara.⁴ O njegovom porijeklu se ne zna ništa pouzdano. Treba istaknuti da nekoliko autora tvrde da Kara Osman nije čelnik ove porodice, nego da je potomak bosanskog sandžak-bega Skender-paše, koji je imao posjede u Uskoplju i često se u njima zadržavao (Pečevi, Muvekit, Bašagić).

Najvjerovatnije da je Kara Osman domaći čovjek i da je porijeklom iz okoline Uskoplja. Prvi put u izvorima se javlja 1485. godine kao posjednik timara u sarajevskoj nahiji. Ovaj timar se sastojao od tri sela a donosio je godišnji prihod 8.439 akči.⁵ Dosta posjeda imao je Kara Osman i oko rijeke Plive u nahiji Sokol. Ove posjede Kara Osman je dobio u vrijeme kada je Junus-paša osvojio tvrđavu Sokol. Poslije smrti Kara Osmana, ove posjede naslijedili su njegovi sinovi Malkoč-beg i Hasan-beg.⁶

U nahiji Neretvi Kara Osman je posjedovao zijamet u iznosu od 20.364 akče.⁷

U Kopčićima pored Bugojna i danas se nalazi grobnica Kara Osmanova. Putujući kroz Bosnu u XVI stoljeću, Katarin Zeno je

² *Kanuni i kanun-name za bosanski, hercegovački, zvornički, kliški, crnogorski i skadarski sandžak*, Sarajevo 1957, str. 26.

³ A. Sućeska, *Neke specifičnosti Bosne pod Turcima*, Istorijske pretpostavke Bosne i Hercegovine, Institut za istoriju radničkog pokreta, 4/1968, str. 44.

⁴ *Istorija naroda Jugoslavije*, knj. II, str. 127.

⁵ Istanbul, Başbakanlık Arşivi (BBA), Tapu defter (TD) No 18. Fotokopije u Orijentalnom institutu u Sarajevu (OIS) br. 61, fo 17. To je sumarni defter bosanskog sandžaka iz 1485. godine.

⁶ BBA, TD No 284, OIS br. 64, fo 187. To je opširni popis kliškog sandžaka iz 1550. godine.

⁷ BBA, TD No 57, OIS br 64, fo 19. To je sumarni defter bosanskog sandžaka iz 1528—30. godine.

(1550) vidio ovu grobnicu. *Na polju kraj mosta veliki je grob otca Malkoč-bega, koji se zvao Osman, beg, te je kao konjički kapetan sve ove krajeve osvojio.*⁸ Kara Osman je, dakle, bio konjički kapetan, što se vidi i iz vakufname Mustafa-paše Skenderpašića, gdje je on potpisan kao svjedok *Kara Osman-aga fārisana grada Akhisara u Bosni.*⁹

Kara Osman je imao tri sina: Hasan-bega, Malkoč-bega i Džafer-bega.

Zna se da je *Hasan-beg*, sin Kara Osmanov, bio dizdar tvrđave Novi u Bosni. U nahiji Sokol, u kliškom sandžaku, imao je čifluk koji je donosio godišnji prihod u iznosu od 41.440 akči. Pored pašnjaka, travnjaka i livada, on je tu posjedovao i mlinove i ribnjake na rijeci Plivi.¹⁰ Zajedno sa svojim bratom Malkoč-begom, Hasan-beg je imao još posjeda u kliškom sandžaku: čifluke u nahijama Nečvenu, Sokolu i Uskoplju.¹¹

Inače, o Hasan-begu se ne zna mnogo, kao ni o drugom Kara Osmanovom sinu *Džafer-begu*, koji je po svoj prilici bio samo timarnik. Njegov timar nalazio se u nahiji Visoko a donosio je godišnji prihod 5.373 akče.¹² Ni o njihovim potomcima nema podataka. Mnogo je više poznat njihov brat *Malkoč-beg* koga mnogi historičari svrstavaju u red najratobornijih krajiških begova. Prvi put ga u izvorima susrećemo 1516. godine. Tada je imao timar u nahiji Vratar sa ukupnim prihodom od 4.407 akči.¹³ Od godine 1530. njegov timar je bio povećan na 9.425 akči. U to vrijeme Malkoč-beg je bio vojvoda vilajeta Hrvati.¹⁴ (Osvojene oblasti u Dalmaciji, preko Dinare, Turci su pretvorili u poseban vilajet koji se zvao vilajet Hrvati. Središte vilajeta bio je Sinj.) Malkoč-begov timar se i dalje uvećavao i 1541. godine popeo se na 17.425 akči.¹⁵ Već u to vrijeme Malkoč-beg je poznat ratnik. Borbe koje su vođene oko Klisa 1537. godine donijele su mu slavu. Godine 1543. Malkoč-beg dolazi za zapovjednika na hrvatsku granicu umjesto Bali-bega.¹⁶ Sa Ulama-pašom, bosanskim sandžakbegom (1542—1546) prodirao je u Varaždinsko polje sve do Vinice.¹⁷ Tokom 1556. i 1557. godine Malkoč-beg je često provaljivao u Slavoniju, Hrvatsku, Kranjsku, po

⁸ P. Matković, *Putovanja po Balkanskom poluostrvu XVI vijeka*, Rad Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, knj. LXII, Zagreb 1882, str. 93.

⁹ H. Šabanović, *Najstarije vakufname u Bosni*, POF III—IV/1952—53, Sarajevo 1953, str. 93.

¹⁰ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 317. To je opširni popis kliškog sandžaka iz 1574. godine.

¹¹ BBA, TD No 284, OIS br. 212, fo 87, 88, 173, 183, 186, 197.

¹² BBA, TD No 56, OIS br. 63, fo 43.

¹³ BBA, TD No 56, OIS br. 63, fo 76. To je sumarni defter bosanskog sandžaka iz 1516. godine; *Istorija naroda Jugoslavije*, knj. II, str. 127.

¹⁴ H. Šabanović, *Bosanski pašaluk*, Sarajevo 1959, str. 176.

¹⁵ *Istorija naroda Jugoslavije*, knj. II, str. 127.

¹⁶ *Monumenta Habsburgica*, Habsburški spomenici kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije, knj. II, uredio Emilij Laszowski, Zagreb 1917, str. 161.

¹⁷ Isto, str. 429, 437.

krajevima između Une i Kupe.¹⁸ U ovim borbama učestvovao je zajedno sa svojim sinovima Džaferom i Husejnom kao i sa kliškim i hercegovačkim namjesnicima.¹⁹

Kako je bio veoma ratoboran i kako je imao dosta uspjeha u osvajanjima prema zapadu, Malkoč-beg je dobio i položaj sandžakbega. H. Šabanović navodi da je Malkoč-beg Karaosmanović bio bosanski sandžak-beg od 1557. do 1562. godine.²⁰ Međutim, Malkoč-beg je nešto ranije premješten za hercegovačkog sandžak-bega. Na tom položaju nalazimo ga od 1561. godine do 1563. godine.²¹ Dok je bio hercegovački sandžakbeg, Malkoč-beg je bio u prijateljskim odnosima sa susjednim Dubrovčanima. Oni su mu slali svoja poslanstva i darivali ga.²² U junu 1562. godine Dubrovčani su darovali ćehaju Malkoč-begovog, koji je njima donio na dar stoke u vrijednosti 47 1/2 dukata.²³ U dubrovačkom arhivu nalazi se jedno pismo Malkoč-begovo koje je on pisao u Dubrovnik 1562. godine u svojstvu hercegovačkog sandžak-bega.²⁴

Pred kraj života Malkoč-beg je postao i kliški sandžak-beg i na tom položaju je i umro 26. oktobra 1565. godine. Pokopan je u Banja Luci pokraj svog sina Džafer-bega, koji je poginuo pet godina ranije.²⁵

Malkoč-beg je imao velike posjede u okolini Prusca i u blizini grada Sokola na Plivi: nekoliko čiftluka u nahiji Sokol, čiftluk u nahiji Uskoplje kome je pripadala i mezra Gornji Kopčić u blizini Prusca (u Kopčićima je pokopan njegov otac Kara Osman), zatim dva čiftluka u Nevčenu.²⁶

Malkoč-beg je uživao zijamet u sandžaku Prizren koji je donosio prihod od 37.780 akči. Kada je Malkoč-beg umro, begovi Klisa i Bosne tražili su od Porte da se ovaj zijamet dodijeli Malkoč-begovom sinu Aliji, kapetanu rijeke Save, obzirom da je Alijin zijamet u Hercegovini odredbom Porte bio pripojen hassa humajunu.²⁷

U Glamoču, tadašnjem sjedištu nahije Belgrad ili Glamoč (Dlamoč), Malkoč-beg je podigao jednu džamiju.²⁸ Obzirom da je

¹⁸ V. Klaić, *Povijest Hrvata*, knj. V, str. 257, 275, 285.

¹⁹ Isto, str. 275, 286.

²⁰ H. Šabanović, *Bosanski namjesnik Ferhad-beg Vuković-Desalić*, Zbornik Filozofskog fakulteta u Beogradu, IV/1957, str. 123.

²¹ T. Popović, *Spisak hercegovačkih namesnika u XVI veku*, PO F XVI—XVIII/1966—67, Sarajevo 1970, str. 97.

²² Historijski arhiv u Dubrovniku (HAD), Consilium Rogatorum, 56, 28', 44'.

²³ HAD, Consilium Rogatorum, 56, 100'.

²⁴ HAD, Acta Turcarum, B X No 50, 65 — faksimil u prilogu.

²⁵ H. Šabanović, *Natpisi na nadgrobnim spomenicima Malkoč-bega i njegovog sina Džafer-bega*, PO F II/1951, Sarajevo 1952, str. 255.

²⁶ BBA, TD No 284, OIS br. 212, fo 87, 88, 172, 173, 183, 186, 187, 197, 164.

²⁷ Muhimme defter No 15, str. 7, dok. br. 58 (1571. godina).

²⁸ Ankara, Tapu ve kadaastro No 475, OIS br. 211, fo 241. To je opširni defter kliškog sandžaka s početka XVIII stoljeća; H. Šabanović, *Bosanski pašaluk*, str. 205.

bio dosta bogat, a dugo se nalazio na položaju sandžak-bega triju sandžaka (bosanski, hercegovački, kliški), Malkoč-beg je vjerovatno podigao još neke zadužbine. Ali za sada o tome nema podataka u pristupačnim izvorima. U posjedu njegovih vakufa nalazila su se i četiri mlina u nahiji Uskoplje.²⁹

Malkoč-beg je zaslužan i za utvrđenje grada Perušića, koji je bio opustio, a on ga je 1553. i 1555. godine naselio vlasima te je Perušić postao jedna od glavnih turskih utvrda u Lici.³⁰

Od potomaka Malkoč-beg je imao, koliko se zna, sedam sinova i jednu kćerku: Džafera, Osmana, Omera, Ibrahima, Aliju, Husejnu, Hasana i kćerku Hāni. Svi su imali velike posjede, koje su ili naslijedili od oca, ili stekli vlastitim zaslugama.

Džafer-beg, najstariji Malkoč-begov sin, bio je kapetan u Gradiškoj i to je prvi pomen funkciji kapetana u Bosni i Hercegovini.³¹ Ova kapetanija zvala se i *Kapetanija Sava*, a njen kapetan se nazivao u zvaničnim turskim izvorima *Kapetan Save*, te je i Džafer-beg poznat kao *Kapetan Save*.³² O Džafer-begu, inače, zna se vrlo malo. Zna se da je zajedno sa ocem mnogo ratovao po Hrvatskoj i Slavoniji. Prilikom jednog takvog pohoda, 1560. godine je i poginuo.³³ Bio je oženjen kćerkom Kasum-paše, carevom unukom.³⁴ Imao je četiri sina: Derviša, Arslana, Mehmeda i Hasana.

Ibrahim-beg, Malkoč-oğlu, drugi sin Malkoč-begov, osnivač je Donjeg Vakufa. On je tu podigao lijepu džamiju koju spominje i Evlija Čelebija u svome putopisu: *Džamija Ibrahim-bega Malkočevića (Malkoč-zade) je najljepša i najčuvanija u Skoplju (Uskoplje)*. Sagrađena je 1573. godine.³⁵ Donji Vakuf se ranije nazivao Novosel. Taj podatak nalazi se u popisu kliškog sandžaka s početka XVII stoljeća: *U kasabi Nev Abād (Novo naselje), drugi naziv Novosel, koje pripada Uskoplju, zabilježena je prva mahala, Mahala džamije Ibrahima, sina Malkoč-bega*.³⁶ Vakuf pomenute džamije sastojao se od 18 dućana, kirije dućana godišnje 508 akči, 3 mlina na rijeci Krki, sa prihodom godišnje 1.704 akče i gotovog novca 77.000 akči.³⁷ Okolo Ibrahim-begove džamije podignuto je naselje, koje je uskoro bilo proglašeno kasabom Novosel (kasniji Donji Vakuf).

²⁹ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 106.

³⁰ H. Šabanović, *Bosanski pašaluk*, str. 212.

³¹ H. Kreševljaković, *Kapetanije u Bosni i Hercegovini*, Naučno društvo NR BiH, knj. 4, Sarajevo 1954, str. 17.

³² H. Šabanović, *Vojno uređenje Bosne od 1463 do kraja XVI stoljeća*, Godišnjak Društva istoričara Bosne i Hercegovine XI/1961, str. 220.

³³ V. Klaić, nav. djelo, str. 293.

³⁴ Đ. Mazalić, *Biograd — Prusac*, stari bosanski grad, GZM, Sarajevo 1951, str. 6.

³⁵ E. Čelebi, *Putopis*, Odlomci o jugoslovenskim zemljama. Preveo, uvod i komentar napisao H. Šabanović, Sarajevo 1967, str. 130.

³⁶ Ankara, Tapu ve kadaastro No 475, OIS br. 211, fo 82.

³⁷ Isto, fo 82.

Prvi put Ibrahim-beg se spominje 1550. godine kao spahija u nahiji Uskoplju, sa timarom od 6.000 akči.³⁸ Godine 1574. imao je posjede u Kupresu, Nečvenu kao i drugim dijelovima kliškog sandžaka.³⁹ Te godine bio je upravo na dužnosti kapetana obrovačke kapetanije. Ibrahim-beg je živio u novoosnovanoj kasabi Novoselu. Tu je sagradio utvrđeni konak, kulu za koju se pretpostavlja da je najstarija kula podignuta u Bosni i Hercegovini za vrijeme turske uprave.⁴⁰ On je tu i umro; sahranjen je pored svoje džamije.

Omer-beg, Malkoč-oğlu, bio je miralaj u kliškom sandžaku.⁴¹ U njegovom posjedu bile su mezre Gornji i Donji Kopčić, u naselju Kopčić, gdje je pokopan njegov djed Kara Osman, očito naslijeđeni posjed od predaka. Posjedovao je takođe i čiftluke u Kupresu.⁴²

Ali-beg, Malkoč-oğlu, bio je kapetan rijeke Save.⁴³ Imao je zijamet u nahiji Sokol u iznosu od 32.564 akče,⁴⁴ kao i posjede u selu Pčelice u nahiji Rami i u Kupresu.⁴⁵ Kada je njegov zijamet, koji je uživao u hercegovačkom sandžaku pripojen carskoj zemlji, onda je on dobio zijamet u sandžaku Prizren (32.780 akči) na traženje begova Klisa i Bosne. Taj zijamet je ranije uživao Ali-begov otac Malkoč-beg.⁴⁶

Ali-beg je jedno vrijeme bio sandžak-beg i muhafiz Ostrogona.⁴⁷ Da li je ovaj Ali-beg postao kasnije veliki vezir, ne mogu reći sa sigurnošću. Postoje neki podaci koji ukazuju na tu mogućnost. Veliki vezir *Ali-paša (Yavuz)*, rodom iz Bosne, iz porodice *Malkočević*, bio je valija u Egiptu i veliki vezir u vrijeme sultana Mehmeda IV i Ahmeda I.⁴⁸ Godine 1603 Ali-paša je postao veliki vezir i na ovom položaju je ostao svega devet mjeseci. Umro je 1604. godine.⁴⁹

Husejn-beg, Malkoč-oğlu, bio je krupni zaim, kao što su bili i njegov otac i njegova braća. Godine 1573. imao je čiftluke u Kupresu i Nadinu.⁵⁰ Kako je funkcija kapetana bila nasljedna u porodici i Husejn je kao i njegova braća Ali-beg i Džafer-beg bio jedno

³⁸ BBA, TD No 284, OIS br. 212, fo 176.

³⁹ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 284, 146, 207.

⁴⁰ H. Kreševljaković, *Kule i odžaci u Bosni i Hercegovini*, Naše starine II, Sarajevo 1954, str. 80.

⁴¹ *Istorija naroda Jugoslavije*, knj. II, str. 127.

⁴² BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 80.

⁴³ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 80; *Istorija naroda Jugoslavije*, knj. II, str. 127.

⁴⁴ Ankara, Tapu ve kadastro; OIS br. 137, fo 14.

⁴⁵ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 80, 147.

⁴⁶ Muhimme defter No 15, dok. br. 58, str. 7.

⁴⁷ S. Bašagić, *Kratka uputa u prošlost Bosne i Hercegovine*, Sarajevo 1900, str. 50.

⁴⁸ I. H. Uzunçarsili, *Osmanlı Tarihi*, III cilt, 2 kısım, Ankara 1954, str. 360.

⁴⁹ İsmail Hami Danişmend, *Osmanlı Tarihi Kronolojisi*, V, str. 28.

⁵⁰ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 147, 285.

vrijeme kapetan rijeke Save. U defteru za Pakrački sandžak iz 1563. godine upisan je zijamet Husejna, sina Malkoč-begova, kapetana rijeke Save.⁵¹ Na položaj kapetana u početku turske vladavine postavljani su pojedinci iz najistaknutijih feudalnih porodica, a nagrađivani su zijametima.

Osman-beg, Malkoč-oğlu, takođe je bio krupni zaim. Imao je posjede 1573. godine u nahiji Nadin kao i u selu Gradac u nahiji Ključ.⁵²

Hasan-beg, Malkoč-oğlu, imao je posjede u Kupresu.⁵³ O njemu nema drugih podataka.

Hāni, kćerka Malkoč-begova — kao i cijela porodica Malkočevića imala je posjede u kliškom sandžaku u Kupresu i Uskoplju.⁵⁴ Jedan čiftluk u Kupresu koji je bio u posjedu Hāni, prešao je u posjed Aiše, Fatime, Sahbeše i Hume, kćeri Hasan-bega, miralaja Klisa.⁵⁵ Dakle, posjed Hasan-begove sestre prešao je u vlasništvo njenih kćeri.

Od potomaka Malkoč-begovih sinova, javljaju se u izvorima do kraja XVI stoljeća samo Džafer-begovi sinovi. Kako sam već navela, Džafer-beg je imao četiri sina: Arslana, Mehmeda, Derviša i Hasana. Sva četvorica su imali posjede u nahijama Uskoplju, Rami, Sokolu i Ključu.⁵⁶ Oni su naslijedili i timar svoga oca koji je *poginuo kao šehit* u nahiji Sarumiše.⁵⁷

Kako se moglo pratiti kroz popise kliškog sandžaka iz XVI stoljeća i neke hercegovačke popise, gdje su se uglavnom nalazili posjedi porodice Malkočevića, može se vidjeti da su ti posjedi bili nasljedni u ovoj porodici. Većina njenih članova vršili su neku značajniju funkciju; bili su zaimi, spahije, kapetani, sudjelovali su u pohodima turske vojske te su za svoje zasluge sticali velika imanja koja su sa koljena na koljeno prelazila na njihovu djecu i ostajala u porodici.

Postoje nepotpuni dokazi, da su neki od Malkočevića dobili kasnije zijamet u Dugama kod Prozora, te su po tome mjestu ti članovi i njihovi potomci nazvani Dulali — Dugalići.⁵⁸ Od ove loze najpoznatiji je Ahmed-paša Dugalić, bosanski beglerbeg od 1598. do 1604. godine. Najveći dio svoga života proveo je u Bosni i Hercegovini ali je ratovao i po drugim krajevima Osmanskog carstva.

⁵¹ H. Šabanović, *Vojno uređenje Bosne od 1463 do kraja XVI stoljeća*, str. 221.

⁵² BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 285, 356.

⁵³ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 146.

⁵⁴ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 146.

⁵⁵ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 148.

⁵⁶ BBA, TD No 533, OIS br. 92, fo 86, 122, 142, 148.

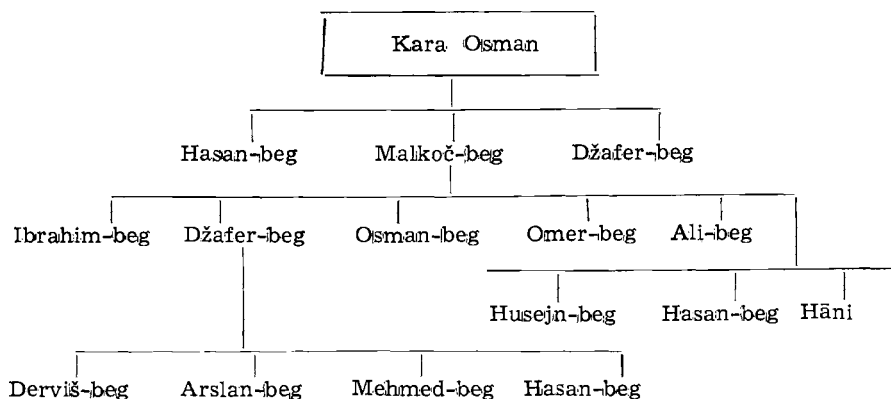
⁵⁷ H. Šabanović, *Vojno uređenje Bosne od 1463 do kraja XVI stoljeća*, str. 221.

⁵⁸ A. Handžić, *Pisma Ahmed-paše Dugalića dubrovačkom knezu i vlasteli*, POF III—IV/1952—53, Sarajevo 1953, str. 146; Hrvatska enciklopedija s. v. Dugalići; M. Perojević, *Klis u turskoj vlasti*, Sarajevo 1936, str. 16.

Bio je u prijateljskim odnosima sa susjednom dubrovačkom republikom što se zaključuje iz pisama koje je pisao vladi u Dubrovnik. Ova pisma nalaze se sačuvana u dubrovačkom arhivu.⁵⁹

Ako je ovaj podatak tačan, to jeste da se Malkoči kasnije javljaju pod imenom Dugalići, onda se može reći da se ova porodica i kasnije održala u Bosni i Hercegovini. Za porodicu Hadžibegovića iz Bugojna vezana je porodična tradicija koja govori da su im preci Malkoči. To sve ukazuje da je porodica Karaosmanovića kasnija Malkoča (Malkočevića) grana. Ova porodica nije doživjela sudbinu kao mnoge druge porodice muslimanskog plemstva, da ih centralna vlast uništi. Oni su se, zahvaljujući, u prvom redu, svojoj ekonomskoj moći uspjeli da održe u Bosni i Hercegovini.

GENEALOGIJA PORODICE MALKOČA

⁵⁹ A. Handžić, nav. djelo, str. 415—435.

S u m m a r y

THE ROLE OF MALKOČ FAMILY DURING THE TURKISH RULE
IN BOSNIA AND HERZEGOVINIA

Throughout the Turkish rule the Muslim aristocratic (beg/bey) families played a significant role in the history of Bosnia and Herzegovina. The majority of those families was of Bosnian origin.

Members of the Malkoč family performed important functions in the Turkish administration and took part in the campaigns of the Turkish army. Their possessions were located mainly in the areas of the *sanjaks* of Klis and Herzegovina. They were hereditary and thus remained in the family. At the end of the 16th century they appear under the name of Dugalić when one of their members was granted a fief (*zi'amet*) in Duga near Prozor in Herzegovina. They did not share the fate of many other families of Muslim aristocracy, to be exterminated by the central government, but, owing to their economic strength, were able to survive even in the later history of Bosnia and Herzegovina.